

[Statsministeren.]

det vesteuropæiske samarbejde. Igen en meget væsentlig konstatering. Et udvidet EF vil give arbejderbevægelsen nye muligheder for at forme fremtidens samfund.

Man kommer også ind på det nordiske samarbejde, og vedtagelsen fra det norske arbejderpartis landsmøde fastslår som det standpunkt, man tager dér, at med deltagelsen i et udvidet EF kan vi tage vare på at udbygge det nordiske samarbejde; der er ingen modsætning mellem nordisk og europæisk samarbejde. Og så slutter hele vedtagelsen med: landsmødet henstiller til det norske folk at sige ja til forslaget om medlemskab i fællesmarkedet.

Her slutter min stærkt forkortede gennemgang af vedtagelsen, men jeg synes faktisk, den har svaret på en række af de væsentlige spørgsmål, der er blevet diskuteret her i dag, ud fra norske forudsætninger, men hvor vi fra det danske socialdemokratiske side vil for flertallets vedkommende give de samme svar, som det norske arbejderpartis store landsmødeflertal gav for få dage siden.

Under det norske landsmøde blev den danske udenrigsøkonomiminister interviewet i norsk tv, og det var ved den lejlighed, udenrigsøkonomiministeren sagde, at den danske regering vil gå ind for dansk medlemskab, selv om den vejledende norske folkeafstemning skulle gå imod. Man kan spørge: hvad ligger der bag den udtalelse? Ja, der ligger jo i og for sig ikke andet og mere, end hvad jeg selv gentagne gange har givet udtryk for. Der er ikke tale om, at der har været holdt et specielt ministermøde, hvor vi har truffet denne beslutning med adresse til Norge eller med adresse til det norske landsmøde. Det, der her er givet udtryk for, er den danske regerings holdning, har været det, lige siden vi besluttede at skrive traktaten under den 22. januar. Og skal man nævne en særlig dato, kunne man måske nævne det pressemøde, jeg holdt den dag, datoen for den danske folkeafstemning blev fastlagt, det var den 7. marts; da besvarede jeg spørgsmålet om, hvorvidt regeringen

ville gå ind for dansk medlemskab, uanset om den norske folkeafstemning skulle falde anderledes ud, end vi ventede, med et ja.

Men meningen er naturligvis ikke, at den socialdemokratiske mindretalsregering ved at udtrykke denne holdning ønsker at binde socialdemokratiets ekstra kongres til september og naturligvis ej heller at søge at forhåndsbinde folkeafstemningen.

Dette gav socialdemokratiets næstformand, arbejdsminister Erling Dinesen, og jeg udtryk for i en udtalelse, vi fremsatte i mandags, og som jeg skal tillade mig at citere. Vi sagde her:

„Regeringen hverken kan eller vil binde den socialdemokratiske EF-kongres til september. Derimod skylder regeringen såvel kongressen som den danske offentlighed og vore forhandlingspartnere, herunder Norge, at have et klart standpunkt. Både Norges regering og Danmarks regering har skrevet under på traktaten, og et stort flertal på det norske arbejderpartis kongres har stemt for medlemskab. Dette er tungtvejende kendsgerninger. Nogle af de spørgsmål, der kan skabe vanskeligheder i Norge, f. eks. at den 12 sømils fiskerigrænse formelt kun er garanteret for 10 år, kan ikke være afgørende for Danmark, men der vil være delegerede på den socialdemokratiske septemberkongres, der har en anden opfattelse, og de vil få fuld adgang til at øve medindflydelse på kongressens endelige beslutning.“

Det er da klart, at de delegerede på denne kongres har deres fulde og rent selvfølgelige ret til en selvstændig behandling af og en selvstændig beslutningstagen alle spørgsmål markedsbeslutningen vedrørende.

Hr. Niels Helveg Petersen spurgte, om det så ikke var ulogisk, at regeringen havde fastlagt det danske folkeafstemningstidspunkt til en uge senere end det norske folkeafstemningstidspunkt, når vi altså set med regeringens øjne ikke mener, at den kan være afgørende for os. Nej, det er efter vores opfattelse ikke ulogisk. Der er givetvis mange vælgere, der vil ønske at kende ud-